

Orac Vám přináší:

Intenzivní rozvoj vědeckých a technických disciplín, informací a poznatků vede ke skutečnosti, že všechny potřebné informace i znalosti si v současné době nelze plně osvojit. Proto se stává stále důležitějším hledání způsobů, kde a jakými prostředky informace a poznatky vyhledat, jak s nimi pracovat a jak je vyhodnocovat. Na významu tedy nabývá podrobná znalost odborné literatury, jejích zdrojů i pracovní postupy její dokumentace. Vydávaná publikace je pokusem o pokud možno ucelený přehled základních obecných poznatků o současném informačním prostředí, o informačním procesu a jeho vývojových fázích, o struktuře informačních zdrojů, o zásadách přípravy jednotlivých forem primární literatury, informačních zdrojů v elektronické formě, o odborných knihovnách a informačních pracovištích a o strategii vyhledávání informací a jejich zpracování.

Do jednotlivých druhů literatury jsou zařazeny i interní a externí firemní informace s vazbou na informační servis pro strategické řízení. Komplexnost díla spočívá i ve vyvážení klasických tištěných a elektronických zdrojů informací včetně metodických postupů pro optimální získávání informací a práci s nimi. Zdůrazněny jsou rovněž právní aspekty v oblasti dokumentů průmyslově právní ochrany, norem, interních firemních informací, elektronického publikování, copyrightu apod.

Z uvedeného zaměření publikace je zřejmé, že dílo je určeno nejširší odborné v eřejnosti od vědeckých, výzkumných a vývojových pracovníků přes vedoucí pracovníky na všech stupních řízení až k marketingovým a obchodním specialistům, pracovníkům knihoven, informačních středisek apod.

Souhrnné informace pro studium uvedené problematiky a její výuku v publikaci naleznou jak pedagogové, tak studenti vysokých, vyšších odborných i středních škol v širokém spektru svého zaměření.

Zárukou kvality předkládané knihy jsou i její autoři, kteří se specializují na využití informací ve firemní praxi. Doc. Ing. Jan Vymětal, CSc., přednáší tento obor na Přírodovědecké fakultě Ostravské univerzity a na Fakultě metalurgie a materiálového inženýrství Vysoké školy báňské, je mimo jiné členem řady českých i mezinárodních společností a autorem 38 patentů. Jeho kolegyně Ing. Miriam Váchová je autorkou či spoluautorkou řady odborných prací z oblasti informatiky.

ISBN 80-86199-19-3

9 788086 199191

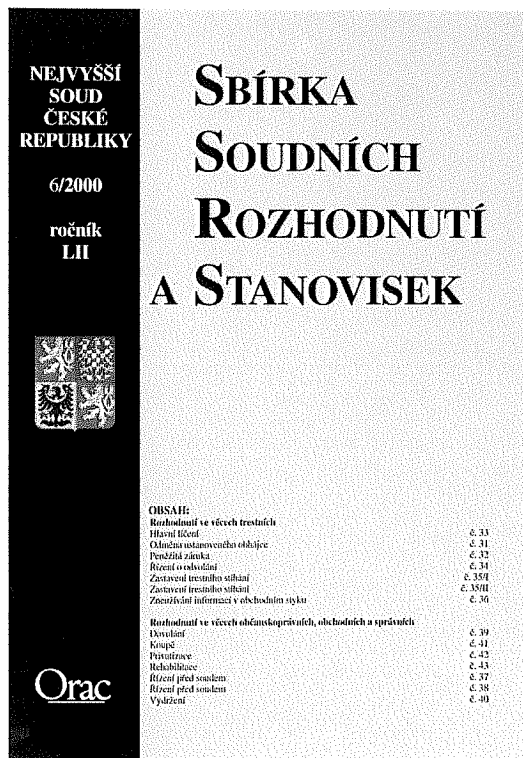
Orac *studijní texty*

Jan Vymětal
Miriam Váchová

ÚVOD DO STUDIA ODBORNÉ LITERATURY

Orac

Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu České republiky

Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu České republiky je jediným pramenem, který obsahuje výlučně judikaturu vycházející z kolektivní procedury upravené předpisem, jenž se opírá o zákonné zmocnění. Jejím vydavatelem je Nejvyšší soud České republiky.

Rozhodnutí publikovaná v této Sbírce nepředstavují názor jednotlivce ani nevycházejí z volného uvážení nakladatelství, nýbrž jsou výsledkem kolektivního projednání a kolektivního názoru o vhodnosti zveřejnění řešení nového nebo dosud neřešeného problému.

Sešity obsahují vždy část s judikaturou trestní a část s tematikou občanskoprávní, obchodní a správní. Ročně vychází deset sešitů rozhodnutí a stanovisek a jeden sešit rejstříků.

Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek vychází ve verzi základní (pouze sešity) a ve verzi klasické (sešity + evidenční karty).

Sbíрку soudních rozhodnutí a stanovisek vydává Nejvyšší soud České republiky v Nakladatelství Orac, s. r. o.
Katalogové číslo **SB0010**

Sbíрку soudních rozhodnutí a stanovisek si můžete objednat na adrese:
Nakladatelství ORAC, s. r. o., Vinohradská 184, 130 52 Praha 3
tel: 02/6713 2136, 67132177, fax: 02/67132134,
e-mail: lberka.orac@its.cz, www.orac.cz

Doc. Ing. Jan Vymětal, CSc.
Ing. Miriam Váchová

Úvod do studia odborné literatury

*Ukázat se něco pomocí
i chus.*

Mary Vymětal
2/10/10

Obsah

1. Úvod	6
2. Současné informační prostředí	9
2.1. Informační společnost	10
2.2. Informační prostředí	19
2.3. Informační věda	31
2.4. Terminologie a normalizace informační vědy	35
3. Informační proces	38
3.1. Data	38
3.2. Informace	41
3.3. Znalosti	45
3.4. Informační proces	47
3.5. Řízení informací	48
3.6. Řízení znalostí	50
3.7. Učící se organizace	52
4. Struktura informačních zdrojů	54
5. Primární informační zdroje	59
5.1. Časopisy	59
5.1.1. Zdroje informací	62
5.2. Dokumenty průmyslově právní ochrany	65
5.2.1. Patenty	66
5.2.2. Mezinárodní patentové třídění	70
5.2.3. Užité vzory	73
5.2.4. Průmyslové vzory	73
5.2.5. Ochranné známky	74
5.2.6. Autorská díla	75
5.2.7. Know-how a zlepšovací návrhy	75
5.2.8. Zdroje informací	76
5.3. Zprávy z vědeckých a odborných setkání	85
5.3.1. Zdroje informací	86
5.4. Vědecko-kvalifikační práce	87
5.4.1. Zdroje informací	88
5.5. Normy	90
5.5.1. Zdroje informací	94
5.6. Výzkumné a technické zprávy	97
5.7. Interní firemní informace	98
5.7.1. Výroční zpráva a rozbor hospodaření firmy	101
5.7.2. Firemní literatura	104

6. Zásady přípravy primární literatury	108
6.1. Odborný článek – publikace	108
6.1.1. Textové zpracování	110
6.1.2. Struktura	111
6.1.3. Grafická úprava	114
6.1.4. Citování literárních odkazů	118
6.1.5. Od rukopisu k vytištění publikace	123
6.1.6. Korektura a korekturní znaménka	125
6.1.7. Recenze	127
6.2. Ústní sdělení – přednáška	129
6.2.1. Příprava	129
6.2.2. Přednesení přednášky	133
6.2.3. Poster	136
6.3. Zprávy, oponentský posudek, oponentní řízení	138
6.4. Vědecko-kvalifikační práce, průběh obhajoby	140
6.5. Patentová přihláška	143
7. Sekundární informační zdroje	145
7.1. Kompendia	148
7.2. Referátová literatura	150
7.3. Literatura citací	156
7.3.1. Základní pojmy bibliometrie	160
7.4. Šedá literatura	164
7.5. Patentová literatura	168
7.6. Externí firemní informace	181
7.6.1. Zdroje informací	191
8. Terciární informační zdroje	211
8.1. Encyklopedie	212
8.2. Naučné slovníky	217
8.3. Monografie	218
8.4. Učebnice	220
8.5. Příručky	221
8.6. Numerické a faktografické publikace	223
8.7. Účelové firemní informace	231
9. Ostatní informační zdroje	233
10. Informační zdroje v elektronické formě	234
10.1. Databáze	234
10.2. Databázová střediska	238
10.3. Internet	239
11. Odborné knihovny a informační pracoviště	243
11.1. Možnosti vyhledávání v knihovním fondu knihovny	247
11.2. Státní technická knihovna v Praze	251

11.2.1. Klasické služby	253
11.2.2. Služby v elektronické formě	255
11.3. Informační pracoviště	257
12. Strategie vyhledávání informací a jejich zpracování	262
12.1. Rešerše	267
12.2. Zpracování získaných informací	270
Literatura	272
Příloha	278

4. Struktura informačních zdrojů

Souběžně s postupným vývojem nejrůznějších vědeckých i odborných disciplín se rozvíjely i způsoby rozšiřování, ukládání a využívání vědeckých i odborných informací. Již v nejrannějších dobách rozvoje experimentálních pozorování bylo velmi důležité shromažďovat získané informace a určitým způsobem je třídit. V tomto směru mají nejdelší tradici chemické informace, jejich zpracování a funkční systemizace, která usnadňovala vytváření organizovaných systémů vhodných k ukládání nových informací, jejich snadnému nacházení a využívání.

Řada odborných časopisů datuje svůj vznik do první třetiny devatenáctého století. O něco později bylo zahájeno vydávání referátových časopisů celosvětového rozsahu, které systematickým způsobem třídily, sumarizovaly a zpřístupňovaly v koncentrované formě informace v dané vědecké či odborné disciplíně. Tento vývoj vyústil v současný stav, kdy je možno poměrně jednoduše a přehledně za pomoci systematického využití několika na sebe navazujících a překrývajících se informačních zdrojů téměř vyčerpávajícím způsobem shrnout všechny poznatky týkající se určité problematiky od počátku jejího vzniku do současnosti. Je samozřejmé, že ne každá vědecká disciplína je takto komplexně zpracována. Mezi špičkově zpracované obory je možno zařadit především chemii, dále potom farmacii a medicínu.

V současné době informační exploze a rozvoje moderních informačních technologií můžeme získat úplný přehled o dosažených znalostech v určité úzké či širší oblasti jakéhokoliv vědního oboru poměrně rychlým racionálním a efektivním postupem. Základním předpokladem však je znalost základní struktury celého informačního systému a schopnost jeho rutinního využívání. Tak můžeme mezi opakovaní experimentů již dříve provedených, objevování poznatků již dávno objevených, patentování skutečností již dříve patentově chráněných, atd. Profesionální znalost a využívání informačního aparátu a informačních technologií se tak stává jedním ze základních požadavků na středoškolsky i vysokoškolsky vzdělaného pracovníka v jakémkoliv oboru.

Tištěné písemné i grafické formy poskytující vědecké, technické a pracovní informace v příslušném oboru se obvykle označují jako **odborná literatura** tohoto oboru (literatura strojnická, chemická, lékařská, ekonomická, filozofická, manažerská apod.). Podle formy zpracování se odborná literatura dělí na:

- knihy,
- časopisy,
- patenty,
- normy,
- firemní zprávy,
- ostatní odbornou literaturu.

Podle bibliografického hlediska lze uvedené formy odborné literatury dělit na periodické (např. časopisy) a neperiodické (např. knihy). Z hlediska obsahu lze odbornou literaturu dělit na:

- vědeckou a vědecko-technickou literaturu,
- literaturu pro průmysl a praxi,
- literaturu pro širokou obec odborníků i laiků.

Je zřejmé, že z hlediska uživatele bude jiné dělení literatury v knihovnách pracovišť základního výzkumu, jiné v knihovnách výrobních podniků a jiné v knihovnách středních a vysokých škol.

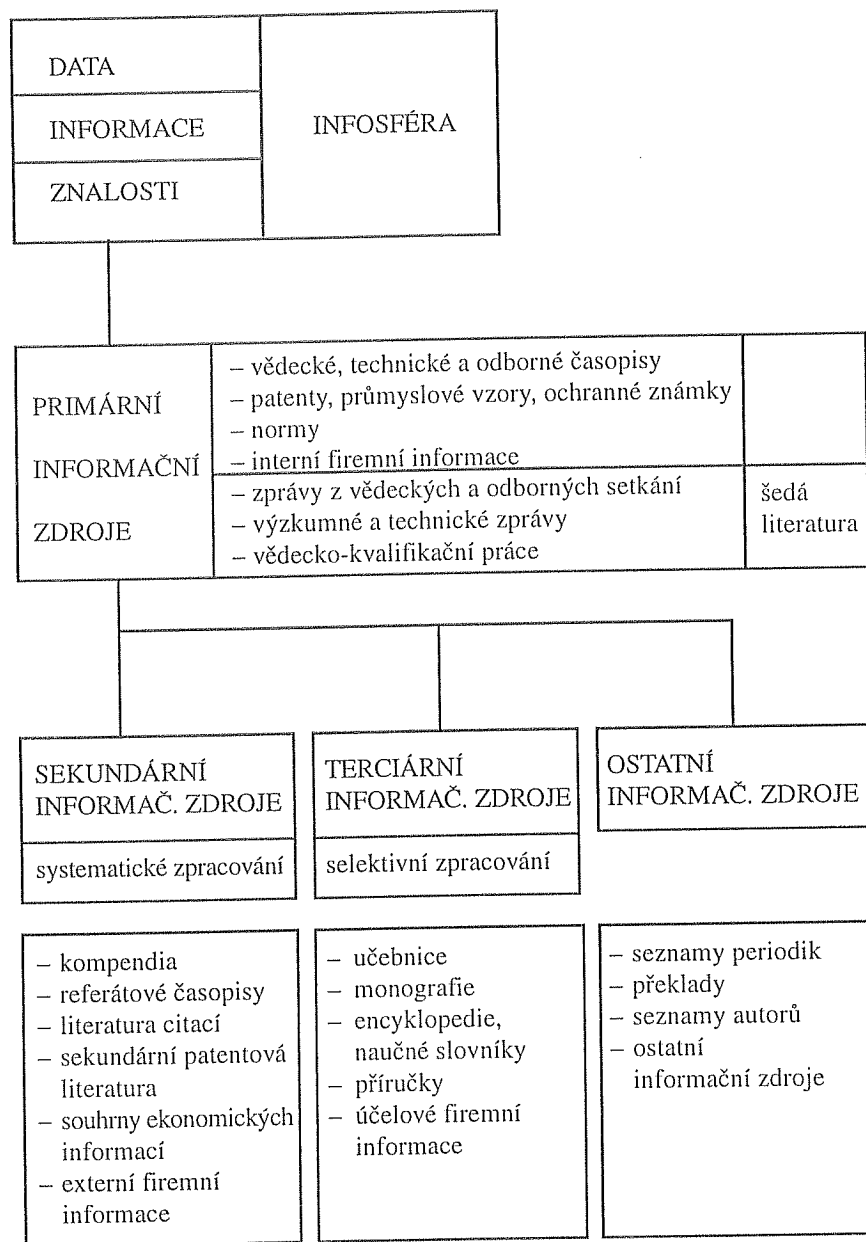
Jako nejúčelnější se jeví rozdělení odborné literatury podle charakteru a účelu. Při tomto dělení nejlépe vyniknou jak vzájemné souvislosti jednotlivých druhů literárních pramenů, tak i logická stavba a souvislosti členění. Základním kritériem pro rozdělení odborné literatury podle charakteru a účelu je stupeň zpracování a utřídění původních vědeckých a odborných výsledků, faktů, dat a informací. Na základě tohoto kritéria dělíme odbornou literaturu obvykle do čtyř skupin. Smysl této kategorizace spočívá v tom, že při hledání určité informace, která musela být někým zjištěna a publikována v nějakém primárním dokumentu, použijeme buď vhodný terciární pramen (pokud nám postačí zhuštěné a přehledné zpracování dané informace), nebo se obrátíme na zdroj sekundárních informací, který nás obvykle systematicky dovede k žádoucímu primárnímu zdroji. Náзорně je princip dělení odborné literatury uveden na obr. 9.

Základním informačním zdrojem je **dokument**, což je informační pramen sestávající z nosiče informací a množiny dat nebo informací, které jsou na nosiči fixované a formálně i obsahově uspořádané. V současné době označujeme v knihovnicko-informační oblasti pojmem dokument všechny informační zdroje bez ohledu na jejich fyzikální podstatu, formu, obsah a způsob prezentace. Jsou to hmotné jednotky vznikající libovolným zaznamenáním dat či informací za účelem uschování informací (archivace) v čase a jejich přenosu (distribuce) v prostoru.

První skupinu – primární literaturu, primární dokumenty, **primární informační zdroje** – tvoří původní prameny, obsahující bezprostřední nová sdělení o výsledcích odborné a vědecké práce. Zahrnujeme sem obvykle výsledky experimentů, pozorování a dedukcí, výpočtů, měření, úvahy a tvorbu teorií či koncepcí. Tato skupina tedy zahrnuje nové bezprostřední výsledky tvůrčí práce a je tudíž primárním odrazem jejich výsledků. Nejdůležitějšími primárními dokumenty jsou články v různých odborných časopisech a patenty. Vedle nich jsou do této skupiny informačních zdrojů většinou zahrnovány i další prameny.

Řadíme sem tedy:

- vědecké, technické a odborné časopisy,
- patenty, průmyslové vzory a ochranné známky,
- normy,
- interní firemní informace,

Obr. 9: Dělení odborné literatury podle charakteru a účelu

- zprávy z vědeckých a odborných setkání,
- výzkumné a technické zprávy,
- vědecko-kvalifikační práce.

Poslední tři druhy primární literatury – zprávy z vědeckých a odborných setkání, výzkumné a technické zprávy a vědecko-kvalifikační práce – se někdy zahrnují pod pojem **šedá literatura**. Termín je převzat z anglosaských zdrojů (Grey Literature) a je vyhrazen pro souborné nekonvenční, neformální, přechodné (dílčí), dočasné, neveřejné až důvěrné primární publikace vydávané k různým příležitostem. Tyto publikace nejsou běžně dosažitelné prostřednictvím nakladatelství tiskovin, jsou vydávány v malých nákladech, jsou obtížněji získatelné, mají malý oběh mezi čtenáři a nelze je spolehlivě podchytit běžnou bibliografickou kontrolou a administrativou. Obvykle je tato literatura produkována přímo na výzkumných pracovištích, univerzitách, vládních institucích nebo i soukromými osobami. Prezentace šedé literatury bývá zpravidla spojena s osobami, které tyto zdroje mají, doporučují a využívají. Někdy se do této skupiny zařazují i neveřejné firemní zprávy. V současné době se význam šedé literatury poněkud snižuje, protože díky moderním informačním technologiím, databázím (např. SIGLE) a abstrahováním těchto primárních pramenů se zvyšuje přehled o existenci těchto zdrojů, jejich obsahu i pravděpodobnost jejich získání.

Hierarchicky druhou skupinou zpracování a utřídění vědeckých, vědecko-technických a technických poznatků jsou **sekundární informační zdroje** (sekundární literatura). Tato skupina je bezprostředně závislá na primární literatuře, odvolává se na původní (primární) prameny a původní poznatky zpracovává ve formě neperiodických nebo periodických publikací. Cílem sekundární literatury je tedy zpřístupnit a **systematicky zpracovat** poznatky uvedené v primárních zdrojích. Sekundární literatura neposkytuje detailní informace o výsledcích bádání, ale o tom, kde jsou tyto výsledky k nalezení. Současně tato literatura zkracuje text původních prací do formy vhodné k registraci.

Podle rozsahu zpracování dělíme sekundární informační zdroje na:

- kompendia,
- referátové časopisy,
- literaturu citací,
- sekundární patentovou literaturu,
- souhrny ekonomických informací,
- externí firemní informace.

Třetí skupinou (terciární literatura, terciární dokumenty, **terciární informační zdroje**) zpracování poznatků a informací je soubor publikací, přinášející již vyhodnocené informace o primárních nebo sekundárních zdrojích. Obecně bývají tyto poznatky **zpracovány selektivně** za konkrétním účelem, jsou zpravidla zhuštěné, souhrnné a uváděné skutečnosti nebývají dokládány literárními citacemi. Tato literatura bývá vhodná pro předběžnou rámcovou informaci a pro vý-

uku. Nečiní si nárok na novost prezentovaného materiálu, ale spíše je zaměřena na třídění poznatků a informací, zejména těch, které neztrácejí platnost s časem. Hlavním požadavkem zde není úplnost materiálu, ale vhodnost jeho výběru a způsob prezentace. Někdy bývá pojem „terciární literatura“ zaměňován s pojmem „selektivně zpracovaná sekundární literatura“.

Do terciární literatury obvykle zahrnujeme:

- učebnice,
- monografie,
- encyklopedie a naučné slovníky,
- tabulky,
- příručky,
- účelové firemní publikace.

Ostatní informační zdroje obvykle neobsahují fakta, ale plní funkci organizační, pomocnou a signální. Zařazují se sem různé seznamy periodik, překlady, seznamy autorů, výzkumných pracovníků, překladatelů, soudních znalců, expertů, katalogy zařazení publikací v knihovnách apod. Lze sem zařadit i další informační zdroje – jejichž zařazení do kategorií primární, sekundární a terciární literatury je zatím diskutabilní a neustálé.

Rozdělení jednotlivých informačních zdrojů odborné literatury podle jejich charakteru a účelu usnadňuje vyhledávání určité informace, která byla v minulosti zjištěna a publikována. Naproti tomu firemní informace vznikající a používané v podnikatelské sféře se obvykle dělí podle základních odborností a speciifik, které jsou nezbytné pro existenci a rozvoj firmy jako celku.

5. Primární informační zdroje

Shromažďování vědeckých a odborných poznatků je dlouhodobým procesem, rozděleným mezi značný počet pracovníků a pracovních týmů. Nezbytností je proto stále předávání informací mezi všemi, kdo mohou dosavadní poznatky využít. Tradiční formu přenosu informací představuje především publikační činnost. Hlavními momenty, které existenci publikací zdůvodňují, je potřeba:

- co nejrychleji informovat současné zájemce o získaných informačních a poznatech – **funkce „novin“**,
- zachovat všechny informace a poznatky v takové formě, aby byly přístupné zájemcům v blízké i vzdálenější budoucnosti – **funkce „archivu“**.

Je zřejmé, že publikace plní i další funkce. Je určitým kvalifikačním měřítkem svých tvůrců, je jednou z mála cest, jak vědecký či odborný pracovník může získat uznání veřejnosti, a to nejen odborné. Tyto aspekty není možno podceňovat, ale neměly by se nikdy stát vůdčím motivem zrodu publikace. Nejen odborná náplň, ale i povaha sdělovaných informací a poznatků z hlediska teorie přenosu vedla k jejich diferenciaci. Základním stupněm je publikace v primárním časopise, v patentovém spise nebo forma přednášky či krátkého sdělení. Publikace v primárním zdroji obsahuje všechna nová experimentální data, potřebné argumenty, odkazy na dosavadní poznatky a stav poznání i zdůvodněné, oprávněné a logické vývoody i nové závěry – ale neměla by obsahovat nic jiného.

Cílem primárních publikací bylo původně plnění obou hlavních požadavků – tedy informování bezprostředního zájemce a uložení informací a poznatků pro budoucnost. Po uveřejnění práce v primárním zdroji se stává práce, nebo přesněji informace a poznatky v ní obsažené, předmětem zpracování v sekundárních informačních zdrojích. Z hlediska šíření informací se jedná o klíčový stupeň. Proto musí primární zdroje do jisté míry vycházet vstříc tvorbě zdrojů sekundárních.

5.1. Časopisy

Časopisy, ať již vědecké, technické či odborné, jsou jedním z nejdůležitějších zdrojů zprostředkování informací a poznatků při tvůrčí činnosti. Smyslem časopisů je přesun odborné informace od autora ke čtenáři. V ideálním případě by tato cesta měla být rychlá, pohodlná, levná a všem přístupná. Časopisy proto mají nezastupitelnou úlohu v metodice vědecké i odborné práce. Obsahem časopisů jsou především jednotlivé články, v užším slova smyslu komunikace nazývané „**publikace**“.

I když vždy by měl být náplní publikace výsledek nějaké tvůrčí činnosti, může být forma článků různá. Jednotlivé časopisy se pak od sebe někdy i dosti výrazně liší svým celkovým charakterem a zaměřením.

Literatura

Kapitola 2.1.

1. BANGEMANN, M. Země střední a východní Evropy a informační společnost. Szycpiorski, A. „Informační společnost“ a společnost. Přednášky na Druhém fóru Evropské unie a zemí střední a východní Evropy, věnovaném informační společnosti. Praha, 12. – 13. 9. 1996. In: *Svět energetiky* 1996, č. 12, s. 28–35.
2. GORE, A. *Země na misce vah. Ekologie a lidský duch*. Praha: Agro, 1994.
3. MARTIN, W. J. *The Global Information Society*. Aldeshot: Aslib Gover, 1995.
4. PERNICA, P. *Logistický management*. Praha: Radix, 1998. 660 s. ISBN:80-86031-13-6.
5. GARFIELD, E. 2001: An Information Society. *J. Inform. Sci.*, 1979, č.10, s. 209–215.
6. JONES, B. Dying for Information? *Management Review* 1997, č. 7–8, s. 9. In: *Moderní řízení* 1998, č. 1, s. 72–73.
7. KAZDOVÁ, A. Setkání o budoucnosti. *Ekonom* 1996, č. 40, s. 55–56.
8. PŘIBYL, P. Informace = moc. *Ekonom* 1994, č. 50, s. 50.
9. PRCHAL, M. Informační společnost střídá průmyslovou. *Ekonom* 1995, č. 24, s. 49.
10. MATĚJKA, M. Vítej, skutečná revoluce. *Ekonom* 1998, č. 36, s. 29.

Kapitola 2.2.

1. VYMĚTAL, J. Současné informační prostředí. *Vesmír* 2000, roč. 79, č. 6, s. 335–336
2. VYMĚTAL, J. Současné informační prostředí a chemie. *Chem. Listy* 1999, roč. 93, č. 6, s. 382–390.
3. KLOS, A. *Informatizácia a spoločnosť. Vyspelé kapitalistické štáty*. Bratislava: Pravda, 1998.
4. FIALA, J., HAVLÍK, T. Sledovanie a vyhľadavanie vedeckých informácií. *Vesmír* 1978, roč. 66, č. 7, s. 395–398.
5. Aktivity vynálezců ve světě. *Ekonom* 1998, č. 33, s. 35–36.
6. Patenty a vynálezy v EU (1989–1996). *Informace z Evropy*, řada A, 1998, č. 6, s. 6–8. In: EUROSTAT. *Statistics in Focus, Research and Development* 1998.
7. WILKINSON, S. L. Electronic Publishing Takes Journals into a New Realm. *C&EN* 1998, 18. 5., s. 10–18.

Kapitola 2.3.

1. CEJPEK, J. Co je informační věda. *i '93* 1993, roč. 35, č. 3, s. 61–63.

Kapitola 2.4.

2. CEJPEK, J. *Informace, komunikace a myšlení*. Praha: Karolinum, Nakladatelství UK, 1998. 179 s. ISBN: 80-7184-767-4.

Kapitola 3.

1. ŽID, N., a kol. *Orientace ve světě informatiky*. Praha: Management Press, 1998. 391 s. ISBN 80-85943-58-1.
2. VOŘÍŠEK, J. *Strategické řízení informačního systému a systémová integrace*. Praha: Management Press, 1997. 323 s. ISBN 80-85943-40-9.
3. DAVIS, S., DAVIDSON, B. *Víze roku 2020*. Praha: ART Press, 1995. 264 s. ISBN 80-212-0122-3.
4. TYLER, F. Práce s informacemi. *i '92* 1992, roč. 34, č. 5, s. 129–131.
5. DUDINSKÁ, E., ŠEREŠ, P. Stárnutie informácií. *Moderní řízení* 1995, č. 7, s. 73–75.
6. VYSOKÝ, P. Padesát let kybernetiky. *Vesmír* 1998, roč. 77, č. 11, s. 626–632.

Kapitola 5.

1. ŠILHÁNEK, J. *Úvod do chemické informatiky*. Praha: Skripta VŠCHT, 1994. 151 s. ISBN 80-7080-218-9.
2. VYMĚTAL, J., ŠILHÁNEK, J. *Informační středisko ve firemní praxi*. Ostrava: Montanex, 1996. 131 s. ISBN 80-85750-61-5.
3. *Patentový zákon a předpisy související*. Praha: FÚV, 1991.
4. PIČMAN, D. Patentové informace a jejich význam pro tržní hospodářství. *i '94* 1994, roč. 36, č. 1, s. 19–20, 28.
5. ŠPINDLER, K. Ochrana průmyslových práv v ČR. *Energetika* 1998, č. 2, s. 44–45.
6. ŠPINDLER, K. Evropský patent. *Ekonom* 1997, č. 23, s. 65.
7. NESNÍDAL, J. Právo nad zlato. *Ekonom* 1998, č. 25, s. 32–33.
8. ADAMS, S. R. Developments in Patents Documentation in Europe during Last Decade. *J. Chem. Inform. Comput. Sci.* 1999, roč. 39, s. 423–431.

9. MAREK, K. Nový zákon o ochranných známkách. *Podniková organizace* 1996, č. 3, s. 1–4.
10. HORÁČEK, R. Ochranné známky – co znamenají, jak je získat a chránit. Důležitý nástroj na trhu a při tvorbě image. *Průmyslové spektrum* 1998, č. 1–2, s. 54–57.
11. JENERÁL, E. *Užitné vzory*. Praha: ÚPV, 1995.
12. BABKA, M. *Kde a jak hledat informace o firmách*. Praha: Management Press, 1994. 176 s. ISBN 80-85603-56-X.
13. NEJEZCHLEBA, M. a kol. *Jak sestavovat a číst finanční a hospodářské rozborů podniku*. Ostrava: AKS, 1994. 67 s. ISBN 80-85798-17-4.
14. KVASNIČKOVÁ, A. Bilance akciové společnosti. *Profit – Rádce* 1992, č. 42, X–XI.
15. BERÁNEK, J. Výroční zpráva. *Profit – Rádce* 1997, č. 11, s. 27.
16. ISO 5966:1982: *Documentation – Presentation of Science and Technical Reports*.
17. ISO 10 444:1997: *Information and Documentation – International Standard Technical Report Number (ISRN)*.

Kapitola 6.

1. *IUPAC Manual of Symbols and Terminology for Physicochemical Quantities and Unites*. Oxford: Pergamon Press, 1993. 166 s. ISBN 0-632-03583-8.
2. ČSN 01 0196:1970: *Zkracování názvů časopisů a jiných periodik*.
3. ČSN ISO 690:1996: *Bibliografické citace. Obsah, forma a struktura*.
4. ISO 690:1987: *Documentation – Bibliographic references – Content, form and structure*.
5. ISO 7154:1983: *Documentation – Bibliographic filing principles*.
6. *Seznam zkratk odborných časopisů. Chemie, biologie, fyzika, medicína, životní prostředí*. Valter, B. (Ed). Praha: ÚOCHB, AVČR, 1997. 85 s. ISBN 80-902130-3-0.
7. KATUŠČÁK, D. Bibliografické odkazy a citovanie. *Bulletin CVTI SR* 1998, č. 1, s. 12–22.
8. KATUŠČÁK, D. Techniky citovania tradičných dokumentov a zdrojov v elektronickej forme. *Bulletin CVTI SR* 1998, č. 4, s. 6–15.
9. KATUŠČÁK, D. Ako vytvorit a upraviť bibliografický odkaz. *Bulletin CVTI SR* 1998, č. 2, s. 10–24.
10. LI, X., CRANE, N. B. *Electronic styles. A handbook for citing electronic information*. Medford, NJ: Information Today, 1996.
11. ČSN 88 0410:1987: *Korekturní znaménka pro sazbu. Pravidla používání*.
12. KONDELÍK, P., JIRÁNEK, V. *Jak (ne)dělat vědu*. Praha: SNTL, 1990. 83 s. ISBN 80-03-00487-X.
13. HERMAN, Z., ZAHRADNÍK, R. O přednáškách, přednášení a přednášejících. *Chem. Listy* 1985, roč. 79, s. 522.

14. MANDEL, S. *Jak úspěšně vystupovat*. Praha: Linde, 1993. 78 s.
15. GRUBER, D. *Řečnické triky*. Ostrava: Gruber TDP, 1994. 91 s. ISBN 80-86122-19-0.
16. CAPPONI, V., NOVÁK, T. *Sám sobě mluvčím (jak prezentovat sám sebe)*. Praha: Grada, 1997.
17. NEKUDA, J., SLANÝ, A. *O metodice zpracování bakalářských a diplomových prací v ekonomických oborech a vhodných informačních zdrojích*. Brno: Masarykova univerzita, 1996. ISBN 80-210-1446-6.
18. KATUŠČÁK, D. *Ako písať vysokoškolské kvalifikačné práce*. Bratislava: Stimul, 1998. 117 s. ISBN 80-85697-69-6.
19. MAKULOVÁ, S. *Sprievodca po internete alebo internet od A po Z*. Bratislava: EL&T, 1997. 471 s. ISBN 80-88812-03-08.
20. WALKER, Janice R. *MLA – Style Citations of Electronic Sources*. <http://www.cas.usf.edu/english/walker/mla.html> (1995–10–26).
21. ECO, U. *Jak napsat diplomovou práci*. Olomouc: Votobia, 1997. 271 s. ISBN 80-7198-173-7.
22. ČMEJRKOVÁ, S., DANEŠ, F., SVĚTLÁ, J. *Jak napsat odborný text*. Praha: Leda, 1999. 255 s. ISBN 80-85927-69-1.

Kapitola 7. a 8.

1. KÖNIGOVÁ, M. Informační výstupy – nástroje analýz v oblasti vědy a techniky. *Infocus* 1995, roč. 1, č. 11, s. 274–276.
2. ŠILHÁNEK, J. *Úvod do chemické informatiky*. Praha: Skripta VŠCHT, 1994. 151 s. ISBN 80-7080-218-9.
3. PAPOUŠEK, D. Citační analýzy v chemii: Ohlasy prací a časopisů, aktuální problémy výzkumu. *Chem. Listy* 1984, roč. 78, s. 1065–1077.
4. EXNER, O. Scientometrie, citační analýza, impact factor – pohled krajně kritický. *Chem. Listy* 1993, roč. 87, s. 719–728.
5. ŠVEC, F. Citační analýza a impaktní faktor. *Chem. Listy* 1994, roč. 88, s. 672–673.
6. ŠVEC, F. Citační analýza podruhé. *Chem. Listy* 1997, roč. 91, s. 89–90.
7. JENŠOVSKÝ, L. Citační analýza a analýza citací. *Chem. Listy* 1997, roč. 91, s. 264.
8. PITTEKOVÁ, K. Využití citačních rejstříků a impakt faktoru. *Časopis lék. českých* 1999, roč. 138, č. 15, s. 474–476.
9. WESSELS, R. Význam mezinárodní spolupráce pro dostupnost šedé literatury. *i '94* 1994, roč. 36, č. 6, s. 149–151.
10. PAPIK, R. Co je šedá literatura a jaké jsou její hlavní zdroje. *Infocus* 1995, roč. 1, č. 5, s. 142.
11. BAYER, J., SKÁLOVÁ, H. Česká účast v evropském informačním systému o šedé literatuře. *Infocus* 1995, roč. 1, č. 12, s. 305–307.

12. ŠILHÁNEK, J., NOVOTNÁ, M. SIGLE – evropská báze dat šedé literatury z pohledu uživatele. *Infocus* 1996, roč. 2, č. 4, s. 75–77.
13. PAPÍK, R. Zdroje šedé literatury. *Infocus* 1996, roč. 2, č. 11–12, s. 222–223.
14. ADAMS, S. R. Development in Patents Documentation in Europe during the Last Decade. *J. Chem. Inf. Comput. Sci.* 1999, roč. 39, s. 423–431.
15. HORKÝ, J., BOČEK, B. Obsahy časopisů v databázi SWETSCAN. *Infocus* 1996, roč. 2, č. 8–9, s. 170–171.
16. BABKA, M. *Kde a jak hledat informace o firmách*. Praha: Management Press, 1994. 176 s. ISBN 80-85603-56-X.
17. VYMĚTAL, J. Firemní informace v praxi. *i '93* 1993, roč. 35, č. 3, s. 75–77.
18. VYMĚTAL, J., ŠILHÁNEK, J. *Informační středisko ve firemní praxi*. Ostrava: Montanex, 1996. 131 s. ISBN 80-85750-61-5.
19. TRMAČ, P. Informační zdroje o evropských firmách. *i '94* 1994, roč. 36, č. 10, s. 259–260.
20. HELCELET, J. Zdroje firemních informací. *Profit Speciál* 1995, č. 14, s. III–XIII.
21. SMETÁČEK, V. *Informace o informacích*. Praha: Grada, 1993. 148 s. ISBN 80-85623-22-6.
22. VÁCHOVÁ, M. Presentace v adresářích. *Profit rádce* 1997, č. 13, s. 26.
23. PIČMAN, D. *Patentové informace na internetu*. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 1999. 120 s. ISBN 80-85100-84-3.

Kapitola 10.

1. PAPÍK, R., MICHALÍK, P. *Internet – ekonomické, marketingové a finanční aplikace*. Praha: Ekopres, 1998. 220 s. ISBN 80-86119-03-3.
2. KLÁN, P., a kol. *Chemická informatika, Úvod do používání internetu*. Praha: Ústav informatiky AV ČR, 1999. ISBN 80-86238-01-6.
3. MAIZELL, R. E. *How to find Chemical Information*. 3 Ed., New York: Wiley, 1998. 515 s. ISBN 0-471-12579-2.
4. MAKULOVÁ, S. *Spríevodca po internete alebo internet od A po Z*. Bratislava: EL&T, Bratislava 1997. 471 s. ISBN 80-88812-03-08.
5. MAKULOVÁ, S. Blúdime v kybernetickom priestore alebo nové smery vo vývoji vyhľadavania informácií v internete. In: *Sborník 13. mezinárodní konference CS – ONLINE '99, Stará Lesná – Vysoké Tatry, 21.–24. 6. 1999*, s. 186–195.
6. *Gower Handbook of Library and Information Management*. Ed. Pryttherch, R. J. Hants: Gower, 1998. 411 s. ISBN 0-566-08052-4.
7. ŽID, N., a kol. *Orientace ve světě informatiky*. Praha: Management Press, 1998. 391 s. ISBN 80-85943-58-1.
8. *Firemní materiály The Dialog Corporation*. Oxford: The Dialog Corp., 1999.
9. *Firemní materiály STN International*. Karlsruhe: STN Int., 1999.

Kapitola 11.

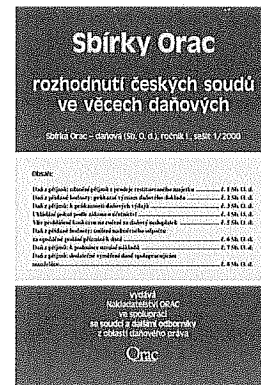
1. KATUŠČÁK, D., MATTHAEIDESOVÁ, M., NOVÁKOVÁ, M. *Informačná výchova. Terminologický a výkladový slovník*. Bratislava: Slovenské pedagogické nakladateľstvo, 1999 (zväzok). 375 s. ISBN 80-08-02818-1.
2. VYMĚTAL, J., ŠILHÁNEK, J. *Informační středisko ve firemní praxi*. Ostrava: Montanex, 1996. 131 s. ISBN 80-85750-61-5.
3. VLASÁK, R. Informační střediska nebo knihovny. Aneb s vaničkou někdy i dítě. *i '96* 1996, roč. 38, č. 1, s. 7–11.
4. STRÍBRNÁ, E. Nastal čas likvidace knihoven? *Technický týdeník* 1994, č. 20, s. 8.
5. HELCELET, J. Nebojte se knihoven. *Profit Speciál* 1993, č. 43, s. 1–7.
6. VLASÁK, R. *Světové informační systémy a služby, Informační průmysl*. Praha: Skripta Univerzity Karlovy, 1993. 178 s. ISBN 80-7066-801-6.
7. JURČÁKOVÁ, Z. *Spracovanie dokumentov v knižnicách a informačných inštitúciach. Teoretické základy a perspektívy*. Bratislava: Centrum vedecko-technických informácií SR, 1997.
8. *Materiály Státní technické knihovny v Praze*. Praha: STK, 1995, 1999.

Kapitola 12.

1. ŠILHÁNEK, J. *Úvod do chemické informatiky*. Praha: Skripta VŠCHT, 1994. 151 s. ISBN 80-7080-218-9.
2. MINDL, J. *Chemická literatura a dokumentace*. Pardubice: Univerzita Pardubice, Skripta FCHT, Pardubice 1994. 173 s. ISBN 80-85113-84-8.
3. MOZGA, J. *Nepublikované pracovní materiály*. Praha: Fakulta podnikohospodářská VŠE, 1998.
4. PIČMAN, D. *Metodika patentových průzkumů a řešeršů*. Praha: FÚV, 1992.
5. PIČMAN, D. *Automatizované řešeršní systémy patentových informací*. Praha: ÚPV, 1995. 77 s. ISBN 80-85100-40-1.

Nakladatelství ORAC, s. r. o., představuje:

Sbírka Orac – daňová

Sbírka s podtitulem „rozhodnutí českých soudů ve věcech daňových“ vychází od září 2000 jako měsíčník. Je garantována špičkovými soudci a dalšími odborníky z oblasti daňové správy a vzbuzuje mezi našimi čtenáři velkou pozornost. Tento nakladatelský počín vítají soudci, advokáti, daňoví poradci i pracovníci finančních orgánů – a přirozeně též sami daňoví poplatníci. Pro všechny kategorie zájemců představuje tato sbírka vysoce kvalitní a koncepčně sjednocený pohled na soudní rozhodovací praxi. Členy redakční rady jsou JUDr. M. Mazanec, Ing. V. Boněk a Doc. JUDr. H. Marková.

Katalogové číslo **SD0012**

Cena předplatného na rok 2001 (12 čísel) **1440 Kč**

Sbírka Orac – trestní

Sbírka s podtitulem „rozhodnutí českých soudů ve věcech trestních“ vychází od září 2000 jako měsíčník. V každém čísle najdete přibližně 10 judikátů k aktuálním otázkám trestního práva. Přehledné řazení, formulované právní věty, odkazy na prejudikaturu a další prvky umožní čtenáři, aby se v problematice dobře orientoval. Usnadní mu vyhledávání argumentace a postupů, s nimiž se potřebuje seznámit. Je připravována ve spolupráci se soudci Nejvyššího soudu ČR a dalšími odborníky v oblasti trestního práva. Členy redakční rady jsou JUDr. Pavel Kučera, JUDr. Stanislav Rizman a JUDr. Karel Hasch.

Katalogové číslo **ST0011**

Cena předplatného na rok 2001 (12 čísel) **1440 Kč**

Obě tyto sbírky si můžete objednat na adrese:

Nakladatelství ORAC, s. r. o., Vinohradská 184, 130 52 Praha 3
tel: 02/6713 2136, fax: 02/67132134, e-mail: lberka.orac@its.cz

Doc. Ing. Jan Vymětal, CSc.
Ing. Miriam Váchová

Úvod do studia odborné literatury

Nakladatelská redakce:

Jaroslav Šprongl

Grafická úprava, sazba a návrh obálky:

Ivana Šteflová

Tisk:

MTZ – Tiskárna Lipník, a. s., Osecká 299, Lipník nad Bečvou

Vydavatel:

Nakladatelství Orac, s. r. o.,

Vinohradská 184, 130 52 Praha 3

V EDICI STUDIJNÍ TEXTY ORAC

vydání 1.

2000

Orac

